

Sorg- og kriseplan for Utterslev Skole og KKFO

Indhold:

Forord

Akut – alvorlig ulykke på skolen

Dødsfald:

Det fælles tab (når årgangen mister en kammerat)

Det kollegiale tab (når skolen mister en medarbejder)

Det personlige tab (når en elev på årgangen mister)

Det personlige tab (når en medarbejder mister)

Alvorlig sygdom:

En elevs alvorlige sygdom

Nærtstående pårørendes alvorlige sygdom

En medarbejders alvorlige sygdom

Almindelige reaktioner i forbindelse med en akut krise

Godt at vide for voksne og kolleger

Brev- og andre skabeloner

Praktiske materialer

Litteratur og links

Vigtige kontakter

Forord

Når livet gør ondt, er det hos vores nærmeste, vi kan hente den bedste støtte. Det gælder også for børn. Alle, der har arbejdet med børn, ved, at børnene knytter sig følelsesmæssigt tæt til os. Det medfører et stort ansvar. I situationer, hvor børnene er udsat for svære hændelser, har de i meget høj grad behov for fællesskabet med de ansvarlige voksne, de omgås i dagligdagen.

Det er en stor misforståelse at tro, at børn kan beskyttes fra den del af virkeligheden, der handler om tab, sorg og død, ved at vi ikke inddrager dem, og ved at vi skjuler vore egne følelser for dem. Den eneste beskyttelse, børnene har, er netop fællesskabet med os.

Hensigten med dette materiale er ikke at gøre nogen til psykologer eller behandlere – det er ikke nødvendigt! Det, vi ønsker, er derimod at medvirke til en bevidstgørelse omkring den voksenrolle, vi har, når det gælder om at tage vare på de børn, vi har ansvaret for.

Den følgende handleplan er tænkt som en vejledning for skolens og KKFOens personale, hvis et barn eller voksen er i alvorlig krise, eller hvis et dødsfald eller en ulykke finder sted. Planen skal altså ikke følges for enhver pris! Ingen situation er ens, og det væsentlige må derfor være, at man handler i overensstemmelse med sin sunde fornuft.

Sorg- og kriseplan

Sorg- og kriseplanen skal følges af alle ansatte på Utterslev Skole og KKFO.

Hvis dødsfaldet sker i en ferieperioden, træder sorg- og kriseplanen i kraft den første hverdag efter ferien.

Skoleledelsen defineres i denne sorg- og kriseplan som: skoleleder, souschef, leder af læringsmiljø, KKFO-leder og administrativ leder.

Det fælles tab (når en årgang mister en kammerat)

Kræver handling med det samme af skoleledelsen, læreren og pædagogen.

Lige efter dødsfaldet

Skoleledelsen underretter teamet og det øvrige personale. Hændelsesforløbet baseres på fakta og den viden, vi har. Der udmeldes et tidspunkt senere samme dag for en samling, hvor ledelsen informerer hele skolen.

- Når samtlige årgange er underrettet, sættes flaget på halv stang, og der afholdes en fælles samling for hele skolen, hvor skoleledelsen orienterer om dødsfaldet.
- Skoleledelsen sørger evt. for, at skolesundhedsplejerske, skolepsykolog og skolens præst er til stede på skolen.
- Skoleledelsen sender alle forældre en kort skriftlig meddelelse om dødsfaldet af skolens ledelse via Intra.
- Mindehøjtidelighed på elevens årgang/afdeling foregår i multisalen, helst umiddelbart efter meddelelsen om dødsfaldet. Mindeord af skolens leder og/eller teamet, evt. præsten. Oplæsning af passende digt. Salme og/eller musikstykke.
- Familien orienteres om mindehøjtideligheden og inviteres til at deltage.
- Det er ledelsens ansvar at sikre sig, at teamet får den støtte, der er behov for.
- Det kan være nødvendigt med et forældremøde en af de første dage på årgangen, hvor dødsfaldet er sket.

Elevens årgang underrettes af teamet.

- Tal åbent og konkret om det, der er sket.
- Lad eleverne tale om det, de tænker og føler.
- Teamet/pædagogen sørger for, at ingen elev er alene, når han/hun kommer hjem. Her kan evt. samarbejdes med kontoret om information til hjemmene
- Skolens øvrige årgange underrettes af lærere og pædagoger.

Om begravelsen

Skoleledelsen spørger de pårørende, om de ønsker at lade deres barns årgangskammerater deltage i begravelsen.

Hvis de pårørende ønsker at elevens årgangskammerater deltager i begravelsen: Når dagen for begravelsen er fastsat, får elevens årgang en kortfattet meddelelse om deltagelsen i begravelsen.

Det bør i meddelelsen nævnes, at elevens deltagelse er betinget af, at de enten følges med læreren/årgangen eller med deres egne forældre. Og at de skal opholde sig sammen med disse under hele begravelsen.

Det vil være godt, at så mange elever som muligt kan være med ved begravelsen, da det kan være af stor betydning for bearbejdelsen af sorgen i den nærmeste tid.

NB! Frivillighed, ikke pres.

Tal indgående med årgangen om, hvad der skal ske ved begravelsen. Dette er vigtigt, hvad enten eleverne skal deltage i begravelsen eller ej.

På begravelsesdagen holder teamet årgangen samlet, med mindre eleverne deltager sammen med deres forældre.

På begravelsesdagen kan der evt. holdes en kort mindehøjtidelighed for alle elever på skolen. Flaget hejses på halv stang, og skoleledelsen sørger for at sende blomster.

Opfølgning

Det er meget vigtigt, at teamet får støtte og hjælp af kolleger og ledelse.

Vær opmærksom på elevernes forskellige sorgreaktioner. Nogle bearbejder hurtigt sorgen efter, at dødsfaldet er blevet kendt. Andre vil først få mærkbare reaktioner noget efter.

Skyldfølelser er typiske udslag af sorgreaktioner hos børn og unge mennesker. Hos børn forbindes skyldfølelsen ofte med, om de fortsat kan lege og have det sjovt. Se i øvrigt afsnittet om "Almindelige reaktioner".

Samtaler på årgangen, hvor man sætter ord på tanker og følelser i forbindelse med det skete, vil fortsat være af stor betydning.

Årgangssamtalen kan struktureres på følgende måde: Introduktion – Fakta – Tanker – Reaktioner – Information – Afslutning. (Detaljeret beskrivelse af denne samtalestruktur, se Atle Dyregrov: "Sorg hos barn – En håndbog for voksne", s. 124 ff.).

På de ældste årgange vil det også være givende med sådanne samtaler i mindre grupper. Der findes en del skønlitteratur beregnet for forskellige alderstrin, som på en fin måde tager reaktioner, tanker og følelser op i forbindelse med sorg og død – se litteraturlisten.

Det kan have stor betydning for årgangen, at:

... den afdøde elevs plads bliver stående tom i årgangsværelset i en uge. Evt. stilles et lys på elevens plads med billede af eleven.

Der kan også være andre konkrete ting, der minder om vedkommende, som der kan tages vare på.

... den afdøde elevs grav kan besøges.

Skolesundhedsplejersken, skolepsykologen, skolens præst kan være vigtige ressourcepersoner i opfølgingsarbejdet.

Det kollegiale tab (når skolen mister en medarbejder)

Kræver handling med det samme af skoleledelsen.

Lige efter dødsfaldet

Skoleledelsen underretter teamet, det øvrige personale, elever og forældre – hændelsesforløbet klarlægges.

- Tal konkret om det, der er sket – åbenhed om det virkelige hændelsesforløb.
- Lad eleverne tale om deres tanker og følelser.
- Når samtlige årgange har fået besked, sættes flaget på halv stang.
- Skolesundhedsplejerske, skolepsykolog og skolens præst kan eventuelt kontaktes, så de kan være til stede på skolen.
- Mindehøjtidelighed på det/de berørte årgange, helst umiddelbart efter meddelelsen om dødsfaldet:
- Mindeord af skolens leder og /eller årgangslæreren, evt. præsten. Oplæsning af passende digt. Salme og/eller personbestemt musikstykke.
- På et kort møde for personalet drøftes de konkrete opgaver i forbindelse med dødsfaldet, bl.a. kontakten til de pårørende.
- Kontakt til familien – skoleledelsen eller lærer, der kender familien godt.
- Man bør endvidere sørge for, at ingen kommer hjem til et tomt hus (gælder i særlig grad for elever på de lave årgange).

Om begravelsen

- Skoleledelsen informerer personalet og forældrene (skriftligt) om begravelsen.
- Elevernes deltagelse diskuteres og afgøres i samråd med familien.
- Evt. mindehøjtidelighed for personalet forberedes.

- Det/de berørte årgange får en kortfattet meddelelse med hjem om årgangens evt. deltagelse i begravelsen. Det bør i meddelelsen nævnes, at eleveres deltagelse er betinget af, at de enten følges med læreren/årgangen eller med deres egne forældre. Tal indgående med det/de berørte årgange om alt det, som skal foregå ved begravelsen.
- På begravelsesdagen holdes årgange samlet, med mindre de deltager sammen med deres forældre.
- På begravelsesdagen kan der evt. holdes en kort mindehøjtidelighed med alle skolens elever, og flaget sættes på halv stang. Skoleledelsen sender blomster.

Opfølgning

- Det er vigtigt med kollegial støtte og hjælp.
- Vær opmærksom på forskellige sorgreaktioner hos eleverne. Nogle bearbejder hurtigt sorgen efter, at dødsfaldet er kendt. Andre vil først få mærkbare reaktioner nogen tid efter.
- Skyldfølelser er typiske udslag af sorgreaktioner hos børn og unge mennesker. Hos børn forbindes skyldfølelsen ofte med, om de fortsat kan lege og have det sjovt.
- Samtaler på årgangen, hvor man sætter ord og følelser i forbindelse med det skete, vil fortsat have stor betydning.
- Samtalen på årgangen kan struktureres på følgende måde: Introduktion – Fakta – Tanker – Reaktioner – Information – Afslutning. (Detaljeret beskrivelse af denne samtalestruktur, se Atle Dyregrov: "Sorg hos barn – En håndbog for voksne", s. 124 ff. – findes i beredskabskassen).
- På de ældste årgange vil det også være givende med sådanne samtaler i mindre grupper. Der findes en del skønlitteratur beregnet for forskellige alderstrin, som på en fin måde tager reaktioner, tanker og følelser op i forbindelse med sorg og død – se litteraturlisten.
- Skolens ledelse er opmærksom på teamet og de enkelte lærere i den efterfølgende tid og følger op på dem.
- Skolesundhedsplejersken, skolepsykologen, skolens præst og teamet kan være vigtige ressourcepersoner i opfølgingsarbejdet.

Det personlige tab (når en elev på årgangen mister)

Kræver handling med det samme af teamet i samarbejde med skoleledelsen og evt. i samarbejde med en anden af teamets lærere.

Kontakt til familien vedrørende følgende punkter:

Tiden lige efter dødsfaldet

- Når skolen får meddelelse om dødsfaldet, orienteres elevens årgang. Der tages kontakt til elevens familie, og det aftales, hvornår og hvordan årgangskammeraterne skal informeres. Efterfølgende informeres afdelingen.
- Årgangslæreren udsender et brev/intrabesked til årgangens forældre, som beskriver den information, som børnene har fået. Det vurderes fra gang til gang, om forældrene skal informeres, inden børnene sendes hjem.
- Tal åbent om det på årgangen, før eleven kommer i skole igen.
- Fortæl om muligt, hvad der er sket.
- Forbered kammeraterne på, at eleven kan være mere sårbar end ellers, og at de derfor bør vise ekstra omtanke.
- Teamet kan evt. deltage i begravelsen
- Skoleledelsen sørger for at der sendes en blomst til begravelsen.

Opfølgning

- Teamet tager sig særligt af eleven.
- Vær opmærksom på elevens sorgreaktioner. Nogle bearbejder hurtigt sorgen efter, at dødsfaldet er blevet kendt. Andre vil først få mærkbare reaktioner nogen tid efter.
- Skyldfølelser er typiske udslag af sorgreaktioner hos børn og unge mennesker. Hos børn forbindes skyldfølelse ofte med, om de fortsat kan lege og have det sjovt. (se i øvrigt afsnittet "Almindelige reaktioner i forbindelse med..." og "Godt at vide for voksne og kolleger")
- Skolesundhedsplejersken, skolepsykologen, skolens præst og teamet kan være vigtige ressourcepersoner i opfølgingsarbejdet.

Ved en elevs alvorlige sygdom

- Skoleledelsen informeres straks. Skoleledelsen informerer herefter elevens årgangsteam samt skolens ressourcecenter.
- Årgangskammeraterne skal informeres. (forældre kan spørges)
- Teamet udsender et brev til årgangens forældre, som beskriver den information, som børnene har fået. Det vurderes fra gang til gang, om forældrene skal informeres, inden børnene sendes hjem.
- Teamet tager initiativ til, at årgangen sender en hilsen til den syge årgangskammerat, ved længerevarende sygdom skal dette gentages med mellemrum.
- Teamet tilbyder den syge elevs forældre at besøge eleven, og er i jævnlig kontakt med forældrene.
- Det er teamets ansvar at kontakten holdes ved lige.

Ved en nærtstående pårørendes alvorlige sygdom

Teamet og skolens ressourcecenter er ekstra opmærksomme på det berørte barn.

Ved en medarbejders eller medarbejders pårørendes alvorlige sygdom

- Skoleledelsen informeres af medarbejderen.
- Skolens ledelse tager kontakt til den syge medarbejder eller dennes familie og afklarer hvilke informationer, der ønskes videregivet til hhv. kolleger, elever og forældre i forbindelse med sygdommen.
- Skolens ledelse vurderer om der skal sendes blomster, og holder jævnlig kontakt med den syge eller dennes familie.

Almindelige reaktioner i forbindelse med en akut krise

Normale, almindelige måder at reagere på efter en voldsom oplevelse:

Hvis man ikke kender til de almindelige psykiske reaktioner i kølvandet på en voldsom hændelse, kommer man let til at fortolke/opfatte dem som helt specielle og unormale, måske endda som tegn på, at man er ved at blive syg.

Kender man derimod til de normale reaktioner, er det lettere at acceptere dem og godtage, at de er rimelige, i forhold til den stærke påvirkning man har været udsat for. Mange har disse reaktioner, men det betyder ikke, at alle har dem. Vigtigt er det at vide – det er normalt at reagere.

I timerne og de første dage efter oplevelsen ser man ofte følgende reaktioner:

Uvirkelighedsfølelse

- Det skete virker som en drøm, eller som noget man har set på TV.
- Man føler sig som i en glasklokke og oplever en tomhedsfølelse. Alt synes gråt.

Angst – frygt.

- Ofte ledsaget af kropslige tegn som hjertebanken og muskelspænding.
- Angst for ulykkes- eller overfaldsstedet, for mørke, for at være ved at blive tosset, for fremtiden, for at blive forladt/ladt alene – for kammeraters/nærståendes skæbne.

Kropslige reaktioner er meget almindelige

- Rysteture, kvalme og opkastninger, muskelspændinger.
- Følelsesmæssige udbrud: Man har let til gråd, latter – oplevelser f.eks. hvordan man kan grine helt ukontrollabelt af lettelse umiddelbart efter hændelsen – skrigen, omkringfaren, hidsighedsanfald.
- Sløvhed.
- Synker ind i sig selv, lukker sig inde i en skal, foretager sig ikke noget "spontan".
- I dagene og ugerne efter oplevelsen er det almindeligt at have nogle af disse reaktioner:

Hyppige genoplevelser

- Hændelsen genopleves flere gange om dagen, ofte ledsaget af intenst ubehag, angst og kropslige symptomer.

Angst, uro og rastløshed.

- Ofte er ens fantasiliv aktivt, f.eks. med "tænk-hvis-nu" – fantasier.
- Fantasierne kan være rettet både mod den gennemlevede situation og mod fremtiden.

Søvnproblemer

- Kan vise sig ved besvær med at falde i søvn, talrige opvågninger med efterfølgende spekulationer.

Drømme og mareridt

- Om selve hændelsen og om andre situationer med samme "følelsetomhed".

Muskelspændinger – stærk kropslig anspændthed – for at holde "styr på sig selv" og undgå at komme til at tænke på hændelsen – rysteture.

- Frygt for at vende tilbage til stedet, hvor det ubehagelige skete, for at komme til at tænke på hændelsen, for egne reaktioner.

Skyldfølelse

- "Du lod det ske! Du var ikke aktiv nok! Du var nok selv ude om det!" er almindelige følelser – ligesom bebrejdelser rettet mod én selv i forbindelse med f.eks. latterudbrud o.lign. ofte forekommer.
Irritabilitet og sårbarhed
- Man bliver tyndhudet, misforstår let sine omgivelser, føler sig afvist – og en måde at reagere herpå er at føle irritation.
På-vagt-holdning
- Man forskrækkes let af f.eks. høje og pludselige lyde og syns- og lugtindtryk.
Grublerier
- Ofte har man mange og tunge spekulationer over, om man nu handlede rigtigt, om man svigtede, om man er ved at blive tosset, hvordan man kan leve videre nu, hvor man har ... etc. Man kan være utilfreds med sin egen måde at reagere på, troede måske, at man var mere "hårdhudet".
Depression
- Tristhed er almindelig. Følger ofte af, at man har mistet noget væsentligt: Sin usårlighedsfølelse, tryghed, selvtillid, kollegaer, en nærtstående etc.
Isolation
- Man kan være tilbøjelig til at isolere sig fra omgivelserne for ikke at blive mindet om det, der er sket.
- Man forsøger at fortrænge de smertefulde oplevelser, alt sammen forståeligt, men på længere sigt uheldigt.
Koncentrationsbesvær
- En følge af ovennævnte reaktioner vil ofte være, at man kan have svært ved at holde tankerne samlet, om f.eks. læsning, tv eller sit arbejde.

Det almindelige er, at man hurtigt får det bedre i løbet af de første dage og uger, hvorefter reaktionerne klinger langsommere af.

Hvad kan man selv gøre for at få krisen til at lette?

- Accepter, at det er naturligt at reagere, godtag alle følelser, også dem du finder meget ejendommelige, og som tilsyneladende ikke har noget med hændelsen at gøre.
- Tal med andre, og tag imod den hjælp, andre tilbyder, fokuser på dine oplevelser, tanker, fantasier og følelser, lad bare følelserne få frit løb. Det letter at græde.
- Bliv ved med at fortælle – også når nyhedens interesse er væk. Find gerne et par stykker, som kan være dine fortrolige. Du skal tale så længe, der er noget at snakke om/give udtryk for.
- Sørg for også at tænke på/have noget andet – noget du kan lide at lave. Du skal altså aktivt søge adspredelse, godt er i denne forbindelse nogle fysiske aktiviteter.
- Det vil ofte være godt at være sammen med og dele erfaringer og oplevelser med lidelsesfæller.

Godt at vide for voksne og kolleger

Vær opmærksom på sorgens fire faser:

1. Chokfasen: Varer fra et øjeblik til nogle døgn.
2. Reaktionsfasen: Kan vare i flere uger.
3. Bearbejdningsfasen: Kan vare i over et år.
4. Nyorienteringsfasen: Vil bestå hele tiden. Individet vil leve med et ar i sjælen, som aldrig forsvinder.

Omsorg er **ikke** at sige:

- jeg ved, hvordan du har det
- det bliver nok snart godt igen
- det kunne have været endnu værre
- du har jo os
- sådan skal du ikke tænke/føle
- det er skæbnen/en del af Guds plan
- der er nok en mening med det
- ring til mig, hvis der er noget
- du må se fremad og lægge det andet bag dig
- du må ikke dyrke sorgen
- forsøg at lade være med at tænke på det

Råd til venner og kolleger - hvad kan de gøre for at støtte op?

- tag aktiv og tidlig kontakt, lad være med at undgå den, der har mistet
- det varmer med et brev, en blomst eller en lille hilsen
- det varmer med et klem
- vis at du er der, og giv dig tid
- undgå at tage kontakt på grund af nysgerrighed
- tro ikke du forstår, hvordan de har det
- vær forsigtig med at give råd om, hvordan de bør reagere eller håndtere situationen
- vær opmærksom på, at de ofte ønsker at snakke om det, der er sket og kan have behov for at gentage det mange gange
- vis respekt over for at deres reaktioner kan være meget forskellige og strække sig over lang tid
- stimuler til deltagelse i sociale aktiviteter, sport, sammenkomster, gåture

Brev- og andre skabeloner

Guide til den første kontakt til familien

Spørg først, hvad forældre og barn ønsker, at skolen skal foretage sig, og fortæl så meget konkret, på hvilken måde skolen kan imødekomme disse ønsker.

Meddelelser til elever og/eller forældre

Følgende tekster er ment som hjælp til at få formuleret en meddelelse til årganget og/eller hjemmet. Den endelige tekst læreren skriver, skal naturligvis rettes til og må gerne være mere personligt udformet.

Hvis en elev dør

Til årgangens elever og forældre

Årgangen har i dag modtaget den sørgelige besked, at _____ er død.

Det skete i går på grund af _____.

Dette er naturligvis noget, som vi alle berøres stærkt af. Vi har i dag holdt en samling på skolen, hvor alle er blevet informeret og vi har holdt en lille mindehøjtidelighed på årgangen. I de nærmeste dage vil vi desuden bruge meget tid på at tale om det, der er sket.

Det vil være af stor betydning for børnene, at I også derhjemme taler åbent om det indtrufne. Hvis der er brug for det, kan I naturligvis kontakte os.

Skoleledelsen

Hvis en medarbejder dør:

Til skolens elever og forældre:

Årgangen har i dag modtaget den sørgelige besked, at _____ er død.

Det skete i går på grund af _____.

Dette er naturligvis noget, som vi alle berøres stærkt af. Vi har i dag holdt en samling på skolen, hvor alle er blevet informeret og vi har holdt en lille mindehøjtidelighed. Vi vil desuden sørge for at _____'s elever i den kommende periode vil være mest muligt sammen med andre kendte voksne på skolen.

I de nærmeste dage vil vi bruge meget tid på at tale om det, der er sket.

Det vil være af stor betydning for børnene, at I også derhjemme taler åbent om det indtrufne.

Hvis der er brug for det, kan I naturligvis kontakte os.

Venlig hilsen

Skoleledelsen

Begravelsen

Til årgangens elever og forældre

Det er bestemt, at _____'s begravelse finder sted fra _____ kirke
_____ dag d. _____ kl. _____ .

I forståelse med familien vil årgangen deltage i begravelsen. Deltagelsen er naturligvis frivillig. At deltage kan være af stor betydning for bearbejdelsen af sorgen i den følgende tid.

Årgangen deltager sammen med deres kendte voksne, men det er også muligt, at I som forældre kan deltage sammen med jeres barn. Det er dog vigtigt for os at understrege, at alle vore elever skal være i følge med en voksen og holde sig til denne voksen under begravelsen. Hvis I ikke ønsker, at jeres barn deltager i begravelsen vil vi bede jer give det til kende med en Intra-besked til teamet senest _____ .

Venlig hilsen

Skoleledelsen

Praktiske materialer

Beredskabskassen findes på kontoret og indeholder:

- Sorgplanen
- Lys, stager, tændstikker
- Vaser
- Papirlommetørklæder
- Musik

Litteratur, som kan evt. findes på biblioteket:

Undervisningsmateriale:

- Om sorg - Undervisningsmateriale fra Kræftens Bekæmpelse
- Solsort og snefnug - en novellesamling fra Kræftens Bekæmpelse

Litteratur for voksne:

- Sorg hos børn - Atle Dyregrov,
- Børn og unge dør også - Henrik Højer Mikkelsen
- "Hvis nu mor taber håret" - Jette Kamradt
- "Min mor døde, min far døde" - Peter Olesen:

Litteratur for børn:

- Vil du se min mor - Mark Laxton m.fl.
- Aldrig mere - Bette Elias - oplæsning fra 6 år
- Jeg glemmer aldrig morfar - billedbog/oplæsning
- Englenes yndlingsblomster - billedbog/oplæsning

Video og bånd:

- Når livet går sin vej - Kræftens Bekæmpelse (video)
- En mur af tavshed - DR 1999 (video)
- Tavshedens pris - DR 2000 (video)
- På trods af sorgen - DR 2001 (video)
- Med sorgen som blind passager - lydbånd/unge

Links:

- www.cancer.dk
- www.bornungesorg.dk

Vigtige kontakter

Skolens ledelse:

Skoleleder Ulla Jensen	mobil 40 20 96 08
Souschef Alice Jacobsen	mobil 28 92 25 68
Leder af læringsmiljø Pia Mølholm	mobil 26 17 68 71
KKFO-leder Jeanette H. Larsson	mobil 26 30 04 49
Administrativ leder Tonie Rudby	mobil 30 29 09 29

Sundhedsplejersker:

Pernille Hagemann Jensen	mobil 27 77 02 84
Rigmor Riis Gjesing	mobil 27 77 02 83

Skolepsykolog:

Hanne Pia Eriksen	mobil 24 97 38 61
Kristine Smidth Knudsen	mobil 27 25 19 25

Skolens præst:

Sognepræst Peter Møller Jensen	mobil 31 61 73 50
Bellahøj-Utterslev Sogn	